

папѣ Пія IX-ий. Съврѣменно съ това той непрѣставаше да повдига и духове-ты на народа изъ епархіи-ты противъ Гръцко-то духовенство, срѣщу кое-то Българе-ти вече ся бѣхъ развълнували. Отъ вредъ Гръцкы-ти владыци ся иждяхъ за злоупотребенія-та си.

Това ставаше и въ Полянскѣ-тѣ, зависимѣ отъ Солунскій митрополитъ, епископѣ, съ тамошныя Гръкъ епископъ Мелетія, ко-го-то Българе-ти моляхъ Патриаршіѣ-тѣ да замѣни съ другъ по-добъръ и родомъ Българинъ; нѣ тя не щя да гы послуша, та още повече ся развълнувахъ тогава. А католици-ти това и чяхахъ да чуютъ въ Цариградъ, отъ дѣто прибързва началникъ-тъ имъ Боре въ Кукушъ, и сполучва съ хытруванія-та си да измами мно-зина отъ тамошны-ты Българы, да подпишуть единъ актъ за уніѣ съ папѣ-тѣ. Това извѣстіе изъ Кукушъ брѣмнѣ на сякадѣ, и Бъл-гарскы-ти прѣдставители въ Цариградъ, да запрѣварятъ зло-то оти-вать при Патриарха Кирилла, и изработваъ да ся проводи като неговъ Екзархъ въ Полянѣ Н. Пр. Макариополскій Иларионъ (днеш-ній Търновскій), кой-то спомогнхъ отъ Д. Миладинова сполучи да растурия подписанѣ-тѣ уніѣ, и примолѣ патриарха, да назначи за тамошнѣ-тѣ епископѣ, епископъ Партенія — родомъ Бълга-ринъ. Такъвъ актъ за уніѣ ся бѣше подписалъ отъ нѣколцихъ и въ Кѣзанлъкъ, дѣто заправихъ и черковѣ, на коѣ-то за чрѣдникъ бѣше отряденъ Попъ Станче, подъ надзора на Павликянскыя въ Пловдивъ Монсиниоръ; нѣ и тя скоро ся растурия, благодареніе на патриотическѣ-тѣ дѣятелность на покойныя С. Грубоглу! — Нѣ-малко смы работали въ съсливаніе-то ѣ и ные, кой-то и пострадахмы тогава, като бѣше дошло нарочно емирнаме да мя вдигнхъ въ Пловдивъ; нѣ влияніе-то на Грубоглу въ правителство-то го отбѣс-нѣ и мя избави. Днесъ отъ Кѣзанлъкѣ-тѣ уніѣ е останѣло само дворъ-тъ на заправенѣ-тѣ ѣ тогава черковѣ, за коѣ-то прѣгответно-то вещество станѣ я съ пустъ, а черковны-ты ѣ книги и сѣждове станѣхъ наслѣдіе на одного отъ нейны-ты по-дѣятелны ужъ членове. И тоя пѣтъ католици-ти ся не обезсърдчихъ, другъ случай имъ зададе още по-голѣмы надѣжды. Той бѣше тържественно-то отричаніе на Българы-ты отъ Гръцкѣ-тѣ патриаршіѣ (3-ій Априлія 1860). При него тѣ располагахъ огъня и отъ двѣ-тѣ страны. Заловихъ ся исто-рически да доказвать, че Българе-ти отъ покръщаваніе-то си още при-надлѣжѣли на прѣстола имъ, че Гръци-ти незаконно гы усвоили, па ся застъпахъ явно за насъ, като за стары чяда на Римскѣ-тѣ черко-вѣ. Съ таквы и други като тѣхъ убѣжденія и обѣщанія тѣ сполучи-хъ да вкарать въ примкы-ты си нѣколко душъ Българы, на кои-то